

เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง (Guangxi Zhuang Autonomous Region)

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ที่ตั้งและประชากร

เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงเป็น 1 ใน 5 เขตการปกครองตนเองของจีน มีพื้นที่ 236,660 ตาราง กิโลเมตร มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 9 ของจีน และมีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเล 1,595 กิโลเมตร ซึ่งเป็น 民族เดียวของจีนตะวันตกที่มีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเล โดยทิศเหนือและทิศตะวันตกเฉียงเหนือติดกับมณฑลกุยโจว ทิศตะวันออกเฉียงเหนือติดกับมณฑลหูหนาน ทิศตะวันออกติดกับมณฑลกว่างตุ้ง ทิศตะวันตกติดกับมณฑล ยูนนาน ทิศตะวันตกเฉียงใต้ติดกับประเทศไทย ประเทศเวียดนาม และทิศใต้ติดกับอ่าวเปiyang หรืออ่าวตังเกี้ย

รูปที่ 1.1 แผนที่เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง

ที่มา : <http://www.chinahighlights.com>

เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงมีประชากรที่ประกอบด้วยชนกลุ่มน้อย 12 ชนชาติ ได้แก่ จ้วง ยั่น เหยา เหมียว/มัง/แม้ว ตั้ง เหมาหนาน หุยจิง อี้ สุ่ย เกอหล่าו และมูหล่าו ชนกลุ่มน้อยที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ชนเผ่า จ้วง¹ โดยเมื่อสิ้นปี 2557 มีทั้งสิ้น 54.75 ล้านคน เป็นประชากรชายและหญิงที่ร้อยละ 52.80 และ 47.20 อัตรา ความหนาแน่นของประชากรอยู่ที่ 201 คนต่อหนึ่งตารางกิโลเมตร ประชากรส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 53.99 อาศัยอยู่ ในเขตชนบท ทั้งนี้เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงมีอัตราการเกิดของประชากรทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 14.07 และมี อัตราการตายร้อยละ 6.21 ในขณะที่ประชากรกว่าร้อยละ 51.9 ทำงานในอุตสาหกรรมภาคการเกษตร ร้อยละ

¹ศูนย์ข้อมูลธุรกิจไทยในจีน(2559). ข้อมูลพื้นฐานเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง. สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2559 จาก

<http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/about-china/country/guangxi/>

28.8 ทำงานในภาคการบริการและที่เหลือร้อยละ 19.3 ทำงานในอุตสาหกรรมภาคผลิต อัตราการว่างงานของประชากรในเขตเมืองอยู่ที่ร้อยละ 3.15 ลดลงจากปี 2556 ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 3.30²

1.2 ทรัพยากรธรรมชาติ

เขตปกครองตนเองกว่าซีจังมีทรัพยากรสินแร่ต่างๆ กว่า 145 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 45.8 ของชนิดแร่ที่ขุดคันพบริเวณประเทศจีน ซึ่งมี 64 ชนิดที่มีปริมาณมากเป็น 10 อันดับแรกของจีน และมี 12 ชนิดที่มีมากเป็นอันดับ 1 ของจีน ทั้งนี้สินแร่ที่สำคัญ ได้แก่ แมกนีเซียมบูก ถ่านหิน บอกไซด์(Bauxite) และปูนขาว นอกจากนี้ยังเป็นฐานการผลิตโลหะที่ไม่มีเหล็กผสม (Non-ferrous Metal) ที่สำคัญของจีน

เขตปกครองตนเองกว่าซีจังมีความหลากหลายของพื้นที่ไม่ 8,354 ชนิด ทั้งยังเป็นแหล่งทรัพยากร่มไม้และพืชสมุนไพรที่อุดมสมบูรณ์ เช่น ไม้จำปา สน ต้นชาหนามัน ต้นน้ำมันถัง (AleuritesMontana) และต้นจันทน์แปดกลีบ (เปียกี้กี้) โดยมีพื้นที่ป่าไม้รวมประมาณ 52,100.84 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 54.20 ของพื้นที่ทั้งหมด อีกทั้งเขตปกครองตนเองกว่าซีจังยังเป็นเขตผลิตชาหนามันที่สำคัญ มีพื้นที่การปลูกและผลผลิตเป็นอันดับ 3 ของจีนโดยกรรมการป่าไม้ก่อสร้างซีได้จัดทำแผนการพัฒนาการปลูกต้นชาหนามันเพื่อมุ่งมั่นให้เป็นฐานอุตสาหกรรมการผลิตชาหนามันที่สำคัญทางภาคใต้ของจีน

1.3 เมืองสำคัญและเขตพัฒนาทางเศรษฐกิจ³

เมืองสำคัญ

นครหนานหนิง: เป็นเมืองหลวงของเขตปกครองตนเองชนชาติ กว่าซีจัง และเป็นศูนย์กลางด้านการเมือง เศรษฐกิจและวัฒนธรรม มีพื้นที่ทั้งหมด 10,000 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ในเขตเมือง 1,938 ตารางกิโลเมตร ทั้งนี้ นครหนานหนิงเป็นศูนย์กลางในการติดต่อขยายความร่วมมือระหว่างจีนกับประเทศไทยอาเซียน จึงอาจกล่าวได้ว่าเป็นจุดเชื่อมต่อที่สำคัญระหว่างจีนกับประเทศไทยอาเซียน ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนทางด้านวัฒนธรรม ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ การค้าและการคุ้มครอง ทั้งนี้จากจุดเด่นของเขตปกครองตนเองกว่าซีจังที่อยู่ติดกับประเทศไทยเด่นชัด ทำให้การขนส่งสะดวก ในทุกๆ ปี

นครหนานหนิงจะมีการจัดงานระดับประเทศ อันได้แก่ งานแสดงสินค้าจีน-อาเซียน (China-ASEAN Expo – CAEXPO) ซึ่งนอกจากการแสดงสินค้าแล้วยังมีกิจกรรมคุ่นชันนานอีน ๆ ได้แก่ การประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการลงทุน การหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางด้านการคุ้มครอง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการศึกษา รวมทั้ง การจัดเทศกาลนตรีและศิลปะพื้นบ้าน

นอกจากนี้รัฐบาลกลางได้กำหนดให้นครหนานหนิง เป็นเมืองศูนย์กลางของจีนในการติดต่อขยายความร่วมมือในด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและสังคมกับประเทศไทยอาเซียน ทำให้การพัฒนา นครหนานหนิงขยายออกไปยังเขตซิงชิว ปัจจุบันเขตซิงชิวเป็นศูนย์กลางทางการธุรกิจ และที่ตั้งของหน่วยงาน

²Statistical Bureau of The Guangxi Zhuang Autonomous Region (2015). *Guangxi Statistical Yearbook 2015*.

Beijing: China Statistics Press, 2015

³ศูนย์ข้อมูลธุรกิจไทยในจีน(2559). ข้อมูลพื้นฐานเขตปกครองตนเองกว่าซีจัง. สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2559 จาก

<http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/about-china/country/guangxi/>

ต่างๆของครุฑานหนิง ทั้งนี้ได้มีการจัดพื้นที่ใกล้เคียงกับสถานที่จัดงานแสดงสินค้า China-ASEAN ซึ่งอยู่ในเขตชิงชิว่าเป็น ASEAN Business Zone โดยให้แต่ละประเทศสมาชิกอาเซียนก่อสร้างอาคารเพื่อการพาณิชย์และที่อยู่อาศัยสำหรับนักธุรกิจแต่ละประเทศเช่นประกอบธุรกิจต่างๆ และพักอาศัย บนพื้นที่ประมาณ 4.32 ตารางกิโลเมตร สิ่งเหล่านี้เป็นการย้ำให้เห็นถึงความตั้งใจจริงของรัฐบาลกลางที่ต้องการให้นครหนานหนิงเป็นศูนย์กลางการติดต่อกับประเทศไทยอาเซียน

จากการพัฒนาที่เป็นไปอย่างรวดเร็วทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม นครหนานหนิงได้รับการขานนามเป็นเมืองแห่งอารยธรรม ซึ่งถือเป็นรางวัลที่มีเกียรติสูงสุดสำหรับนครหนานหนิงโดยผ่านการประเมินความเจริญ 3 ด้านจากรัฐบาลกลางจีน ได้แก่ ด้านวัฒนธรรม (เศรษฐกิจและการเติบโตของเมือง), การเมือง และจิตใจของประชาชน นอกจากนี้ยังได้รับการขานนามอื่นๆ เช่น “เมืองสีเขียวแห่งชาติจีน” “1 ใน 10 เมืองที่มีความสวยงามมากที่สุดของจีน” และ “เมืองท่องเที่ยวชั้นยอดแห่งชาติ” อีกด้วย

เมืองกุยหลิน : ตั้งอยู่ทิศตะวันออกเฉียงเหนือของกว้างซีจัง มีเนื้อที่ประมาณ 27,809 ตารางกิโลเมตร เป็นเขตเมือง 565 ตารางกิโลเมตร และเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศจีนและของโลก เปรียบเสมือนไข่มุกแห่งการท่องเที่ยวสากล จนขึ้นชื่อว่า “เมืองท่องเที่ยวทัศน์ดงงาม” เป็น “หนึ่งในใต้หล้า” โดยแม่น้ำหลีเจียง และภูมิประเทศแบบภูมิภาคกึ่งโขนร้อน (subtropical zone) เป็นลักษณะเด่นที่สำคัญ

เมืองกุ้ยหลินยังถือเป็นเมืองแรกๆของเขตปกครองตนเองกว่าซีจั่วที่มีการเปิดสู่ภายนอก เมืองกุ้ยหลินมีศักยภาพพร้อมทั้งด้านการขนส่ง ทรัพยากร การสื่อสาร คมนาคม และการบริการด้านต่างๆ หมายความว่าการดึงดูดนักลงทุนเป็นอย่างยิ่งทำให้บริษัทต่างชาติจำนวนมากเข้ามาลงทุน เช่น เปปซี่ (Pepsi) จากประเทศสหรัฐอเมริกา โนเกีย (Nokia) จากประเทศฟินแลนด์ แดwoo (Daewoo) จากประเทศไทย

นอกจากนี้เมืองกุยหลิน ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทาง สถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง
ได้แก่ เขางวงช้าง ถ้ำเงิน สวนเจดดาหาร ถ้ำขลุยอ้อ สวนสนุก Guilin Merry-land Theme Park ศึกษาวิถีชีวิตชน
กลุ่มน้อยเย้าย髫มายาวที่อำเภอปกครองตอนเหนือสหชนชาติ-หลงเชิงและอำเภอหยางชั่ว ซึ่งจัดเป็นเมืองที่มีความโดด
เด่นด้านการท่องเที่ยวของกุยหลิน การล่องแม่น้ำหลิเฉียง (สัญลักษณ์ของเมืองกุยหลิน) มีทิวเขตที่งดงาม มีการ
แสดงริมแม่น้ำหลิเฉียง Impression Liu Sanjie (กำกับการแสดงโดย จางอี้หม่า) ซึ่งเป็นการบรรยายถึงวิถีชีวิต
ชาวประมง หรือมีชื่อภาษาไทยว่า "เพลงรักชาวเรือ" และถนนคนเดินชีเฉีย เป็นต้น

ปัจจุบัน เมืองกุ้ยหลินมีอัตราความหนาแน่นของประชากรสูงมาก มีพื้นที่รองรับการขยายตัวของพื้นที่เมือง 58.3 ตารางกิโลเมตรแต่มีประชากรอยู่อาศัยสูงถึงกว่า 5.02 ล้านคน ไม่รวมถึงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยี่ยมเมืองกุ้ยหลินและประชากรที่มีการโยกย้ายถิ่นฐานใน 12 อำเภอภายใน 12 สถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในเขตเมืองกุ้ยหลิน หน่วยงานภาครัฐ วิสาหกิจrongงาน รวมถึงเขตฐานการผลิต เขตที่อยู่อาศัย และเขตท่องเที่ยว เกิดการปะบกันอย่างไม่เป็นระเบียบ ประกอบกับพื้นที่ในเมืองส่วนใหญ่เป็นภูเขา สิ่งปลูกสร้างถูกจำกัดความสูงล้วนส่งผลต่อพื้นที่ใช้สอยและอัตราส่วนพื้นที่ที่รองรับจำนวนประชากร ทำให้ประชากรแออัด การคมนาคมติดขัด อุตสาหกรรมไม่เติบโต นอกจากนี้ความสามารถในการรองรับของแม่น้ำหลีเจียงถึงระดับ

ขีดสุด ดังนั้นการย้ายศูนย์กลางเมืองไปอยู่ด้านตะวันตกโดยการสร้าง “กู้ยหลินใหม่” ในขณะเดียวกันเป็นการ “คืน” สถานที่ท่องเที่ยว เมืองเก่า ถนน และพื้นที่สีเขียวให้แก่ประชาชนและนักท่องเที่ยว ทั้งยังเป็นการรักษาระบบนิเวศให้แก่แม่น้ำหลีเจียงและเมืองอีกด้วย

เมืองกู้ยหลินใหม่ : เป็น 1 ในเขตก่อสร้างเมืองใหม่ที่สำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กว่า 5 ปี ฉบับที่ 11 ภายใต้แนวโน้ม “ปกป้องหลีเจียง พัฒนาหลินกู้ย สร้างกู้ยหลินแห่งใหม่” ของรัฐบาลเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง ทั้งนี้โครงการก่อสร้าง “เขตเมืองใหม่หลินกู้ย” ได้มีการจัดพิธีวางศิลาฤกษ์และเริ่มลงมือดำเนินการก่อสร้างแล้วเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2552 โดยเลือกเขตอำเภอหลินกู้ย ซึ่งตั้งอยู่ทางด้านตะวันตกของเมืองกู้ยหลินให้เป็นศูนย์กลางด้านการเมือง เศรษฐกิจการค้า วัฒนธรรม อุตสาหกรรม และโลจิสติกส์แห่งใหม่ เป้าหมายการก่อสร้างในระยะแรกพื้นที่ 13.96 ตารางกิโลเมตร คาดว่าจะแล้วเสร็จภายในปี 2558 และภายในปี 2568 จะสร้างแล้วเสร็จเป็นจำนวนพื้นที่ 47.63 ตารางกิโลเมตร

เมืองฝางเฉิงก่าง : เป็นเมืองชายฝั่งทะเลตั้งอยู่ทางใต้สุดของแผ่นดินประเทศไทยกับอ่าวเบย়ปู ภาคตะวันตกติดกับเวียดนาม และเป็นช่องทางออกทางทะเลที่สำคัญของภาคตะวันตกเนียงใต้ของจีน เป็นช่องทางในการเชื่อมโยงประเทศไทยกับประเทศคู่มุ่งอาเซียน และเนื่องจากเมืองฝางเฉิงก่างเป็นเมืองชายแดนแห่งเดียวของจีนที่มีชายแดนทั้งทางทะเลและทางบกจึงได้รับการขนานนามว่าเป็น “ประตูตะวันตกเฉียงใต้และไข่มุกสวยงามของจีน” เมืองฝางเฉิงก่างมีท่าเรือ 4 แห่งที่เป็นท่าเรือชั้นหนึ่งของประเทศไทย ท่าเรือเมืองฝางเฉิงก่างเป็น 1 ใน 12 ท่าเรือหลักที่ตั้งอยู่ในจุดยุทธศาสตร์ของประเทศไทยและเป็นท่าเรืออันดับหนึ่งทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีนและเมืองฝางเฉิงก่างยังเป็น 1 ใน 6 เมืองภายใต้แผนการพัฒนาเศรษฐกิจรอบอ่าวเบย়ปู ดังนั้นการเปิดตลาดสู่ต่างประเทศจึงเป็นเรื่องสำคัญอันดับต้น ปัจจุบันทางการฝางเฉิงก่างพยายามส่งเสริมการขยายความร่วมมือกับต่างประเทศทั้งด้านการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว นอกจากนี้เมืองฝางเฉิงก่างยังมีสินแร่ต่าง ๆ ประมาณ 30 ชนิด ได้แก่ ถ่านหินน้ำมันปิโตรเลียม แมงกาโนนิส และไทเทเนียมเป็นต้น

เมืองชินโจว : ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของนครหนานหนิง มีทรัพยากรทางทะเลอุดมสมบูรณ์ มีอาหารทะเลประมาณ 500 กว่าชนิดมีแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางน้ำและภูเขา นอกจากนี้ยังมีการจัดตั้งเขตนิคมอุตสาหกรรม 2 เขต ซึ่งตั้งอยู่ไม่ไกลจากบริเวณท่าเรือน้ำลึกเมืองชินโจว ได้แก่

นิคมอุตสาหกรรมการผลิตกระดาษ มีการลงทุนขนาดใหญ่ของกลุ่ม APP จากอินโดนีเซีย (ประมาณ 40,000 ล้านหยวน) ซึ่งได้เข้าไปปลูกป่าต้นยูคาลิปตัสได้ 10 ปีแล้วและเริ่มการผลิตกระดาษเมื่อปี 2549 นอกจากนี้มีโรงงานผลิตกระดาษขนาดกลางและขนาดเล็กอีกจำนวนมาก

นิคมอุตสาหกรรมปิโตรเคมีเมืองชินโจว มีแผนงานที่จะเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่ใหญ่ที่สุดทางตอนใต้ของจีนรวมทั้งอุตสาหกรรมปลายน้ำอื่น ๆ เช่น การผลิตเม็ด

ทั้งนี้ผลิตภัณฑ์ส่งออกสำคัญของเมืองชินโจวในตลาดเอเชียคือ เครื่องมือทางการเกษตร เช่น รถแทรคเตอร์ ซึ่งเป็นที่นิยมในเวียดนามและอินโดนีเซีย เป็นต้น และด้านการเกษตรที่ช่วยผลักดันเศรษฐกิจ เช่น ข้าวกล้ายหอม ลิ้นจี่ ส่วนด้านการประมงนั้นมีการผลิตภัณฑ์อาหารทะเลแปรรูป

เขตพัฒนาทางเศรษฐกิจ

เขตพัฒนาเทคโนโลยีและเศรษฐกิจนครหนานหนิง (Nanning Economic and Technology Area)⁴: ก่อตั้งเมื่อปี 2535 และได้รับการยกระดับให้เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีระดับชาติเมื่อเดือน พฤษภาคม 2544 มีพื้นที่ทั้งสิ้น 504 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยเขตศูนย์กลางและเขตพัฒนาเศรษฐกิจท่าอากาศยานและท่าเรือ ภายในเขตศูนย์กลางจะเน้นการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมชีวิцевัสดุ์ การผลิตเครื่องจักร วัสดุใหม่ (New Materials) และทางเขตพัฒนาเศรษฐกิจท่าอากาศยานและท่าเรือจะจัดตั้งสำนักงานใหญ่ของ กิจการในเดือนมิถุนายน 2556 บริษัทภายนอกในประเทศเข้ามาลงทุนในเขตพัฒนาเทคโนโลยีและเศรษฐกิจนครหนานหนิงเป็นเงินลงทุนทั้งสิ้น 7,500 ล้านหยวน และมีมูลค่าการผลิตมากกว่า 40,000 ล้านหยวน ซึ่งปัจจุบันเขตพัฒนาเทคโนโลยีและเศรษฐกิจนครหนานหนิงมีการดึงดูดการลงทุนด้านชีวิцевัสดุ์ อุปกรณ์เครื่องมือ และวิทยาศาสตร์การแพทย์ต่อวันตกลเป็นมูลค่าการลงทุนรวมกว่า 190 ล้านหยวน

นอกจากนี้ยังมีศูนย์โลจิสติกส์ปลอดอากรนครหนานหนิง ซึ่งอยู่ห่างจากเขตพัฒนาเศรษฐกิจท่าอากาศยานและท่าเรือเพียง 30 กิโลเมตร จึงทำให้ง่ายต่อการตรวจสอบการนำเข้า – ส่งออกสินค้า ภายในเขตพัฒนาเทคโนโลยีและเศรษฐกิจนครหนานหนิงยังได้สร้างที่อยู่อาศัยชั้นสูง โรงพยาบาล โรงเรียน และธนาคาร เป็นต้น เพื่ออำนวยความสะดวกอีกด้วย

เขตพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่ชั้นสูงนครหนานหนิง (Nanning New & High Tech Industrial Development Zone): เน้นพัฒนาให้เป็นศูนย์รวมอุตสาหกรรมทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การผลิตซอฟต์แวร์และอุตสาหกรรมชีวภาพ

เขตพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชั้นสูงเมืองกุ้ยหลิน⁵ (Guilin National Hi-Tech Industrial Development Zone): จัดตั้งขึ้นเมื่อเดือน พฤษภาคม ปี 2531 ต่อมาในปี 2534 ได้รับการอนุมัติให้จัดตั้งเป็นเขตพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชั้นสูงระดับรัฐ เน้นการพัฒนาให้เป็นศูนย์รวมอุตสาหกรรมทางด้านเทคโนโลยีชั้นสูง การท่องเที่ยว การค้าและพัฒนาให้เป็นทั้งเขตพัฒนาและเขตเมืองใหม่ โดยวิสาหกิจต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในเขตนี้ส่วนใหญ่ ได้แก่ นักลงทุนจากประเทศไทย สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส เกาหลี ญี่ปุ่น และออสเตรเลีย เป็นต้น

เขตแปรรูปเพื่อการส่งออกเมืองเบย়ে่ไฮ (Beihai Export Processing Zone)⁶: ได้รับการอนุมัติให้จัดตั้งขึ้นเมื่อเดือนมีนาคม ปี 2546 มีพื้นที่ 1.45 ตารางกิโลเมตร เน้นให้เป็นเขตพัฒนาพิเศษเพื่อการค้าและการแปรรูป อุตสาหกรรมผลิตยา การผลิตวัสดุชนิดและรูปแบบใหม่และการแปรรูปอาหารทะเล ปัจจุบันมีโครงการ

⁴ เขตพัฒนาเทคโนโลยีและเศรษฐกิจนครหนานหนิง. แนะนำเขตพัฒนาเทคโนโลยีและเศรษฐกิจนครหนานหนิง. สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2559 จาก <http://www.nnda.gov.cn/list-11-1.html>

⁵ ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน (2559). เมืองสำคัญและเขตพัฒนาเศรษฐกิจ. สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2559 จาก <http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/about-china/country/guangxi/city.php>

⁶ ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน (2559). เมืองสำคัญและเขตพัฒนาเศรษฐกิจ. สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2559 จาก <http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/about-china/country/guangxi/city.php>

ลงทุนในเขตนี้ 43 โครงการ มูลค่าการลงทุนรวม 45 ร้อยล้านหยวน และได้รับการจัดอันดับให้เป็นเขตแพรูปเพื่อการส่งออกที่มีศักยภาพอันดับที่ 13 ของจีนจากทั้งหมด 59 แห่งทั่วประเทศ

เขตพัฒนาเศรษฐกิจอ่าวเปiyีปูกว่างซี (Guangxi Beibu Gulf Economic Zone: BGEZ): ได้รับการอนุมัติจากรัฐบาลจีนให้จัดตั้งเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2551 ประกอบด้วย 4 เมืองสำคัญคือ นครหนานหนิง เมืองชินโจว เมืองฟางเฉิง และเมืองเปiyีปู ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 42,500 ตารางกิโลเมตร และมีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 1,600 กิโลเมตร จัดตั้งขึ้นเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับความร่วมมือทางเศรษฐกิจรอบอ่าวเปiyีปู (Pan Beibu Gulf Economic Cooperation: PBG) โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อเป็นประตูสำหรับจีนในการติดต่อกับต่างประเทศ เป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์เพื่อรองรับการเปิดเสรีทางการค้าภายใต้ ASEAN – CHINA FTA และเพื่อเป็นฐานด้านการประกอบธุรกิจ ฐานการผลิต การแปรรูป และเทคโนโลยีการสื่อสาร

ในช่วงแผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจอ่าวเปiyีปูระยะ 5 ปีฉบับที่ 13 (ปี 2559 – 2563) เน้นให้ความสำคัญกับการบ่มเพาะและดึงดูดบุคลากรที่มีความสามารถสร้างกลไกการส่งเสริมบุคลากรแบบรอบด้านจัดตั้งกองทุน เพื่อการพัฒนาบุคลากรรอบกรีดการ์ดให้กับบุคลากรที่มีความสามารถระดับสูงและบุคลากรที่กำลังขาดแคลนเร่งด่วน ส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคลจีน-อาเซียนและร่วมกันศึกษาวิจัยแผนงานแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างกัน

ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนด้านการลงทุนการก่อสร้างการบริหารจัดการและการบริการในระบบขนส่งมวลชนดำเนินนโยบายพิเศษ เพื่อดึงดูดให้นักธุรกิจหรือองค์กรธุรกิจจากอาเซียนเข้ามาจัดตั้งกิจการในนครหนานหนิง เช่น นโยบายภาษีการเช่าโรงงานการเข้าทำงาน การรวมกลุ่มธุรกิจที่มีศักยภาพในอ่าวเปiyีปูเพื่อดำเนินนโยบาย “ก้าวออกไป” ลงทุนในอาเซียน⁷

⁷ เขตพัฒนาเศรษฐกิจอ่าวเปiyีปูกว่างซี (2559). เขตเศรษฐกิจอ่าวเปiyีปู ใช้วรรณพัฒนาฯ 5 ปี ฉบับที่ 13. สืบค้นเมื่อ 30

สิงหาคม 2559 จาก http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/china-economic-business/result.php?SECTION_ID=441&ID=16258

2. ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

2.1 ดัชนีทางเศรษฐกิจหมวดที่สำคัญ

ในปี 2557 เขตปกครองตนเองกว่างซีจิ้วมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเท่ากับ 1,567,290 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นจากปี 2556 ร้อยละ 8.46 และมีรายได้ต่อหัวของประชากรอยู่ที่ 33,090หยวน เพิ่มขึ้นจากปี 2556 ร้อยละ 7.64 ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 ดัชนีทางเศรษฐกิจหมวดที่สำคัญของเขตปกครองตนเองกว่างซีจิ้ว

ดัชนีทางเศรษฐกิจ	2553	2554	2555	2556	2557	การเปลี่ยนแปลงเทียบกับปี 2556 (%)
	มูลค่า	มูลค่า	มูลค่า	มูลค่า	มูลค่า	
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (พันล้านหยวน)	957.00	1,172.10	1,303.51	1,444.99	1,567.29	8.46
Per Capita GRP (หยวน)	20,219.00	25,326.00	27,952.00	30,741.00	33,090.00	7.64
มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม						
- อุตสาหกรรมภาคการเกษตร (พันล้านหยวน)	167.50	204.70	217.24	229.06	241.34	5.36
- อุตสาหกรรมภาคการผลิต (พันล้านหยวน)	451.20	567.50	624.74	673.13	732.50	8.82
- อุตสาหกรรมการผลิต	386.00	485.10	527.93	560.05	606.53	8.30
- อุตสาหกรรมการก่อสร้าง	65.10	82.40	96.82	111.34	126.39	13.52
- อุตสาหกรรมภาคบริการ (พันล้านหยวน)	338.30	339.80	461.53	542.79	593.45	9.33
มูลค่าเพิ่มของผลผลิตอุตสาหกรรม (พันล้านหยวน)	301.00	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
การลงทุนในสินทรัพย์ถาวร (พันล้านหยวน)	785.90	1,016.00	1,263.52	1,190.77	1,384.32	16.25
การค้าปลีก (พันล้านหยวน)	331.20	390.80	451.66	513.31	577.28	12.46
เงินเฟ้อ (ดัชนีราคาผู้บริโภค, %)	3.00	5.90	3.20	2.20	2.10	-4.55
มูลค่าการส่งออก (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	9.61	12.46	15.47	18.69	24.33	30.18
มูลค่าการนำเข้า (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	8.10	10.87	14.01	14.14	16.22	14.71
การลงทุนจากต่างประเทศ						
- มูลค่าของสัญญา (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	2.09	1.03	0.91	2.16	1.92	-11.11
- มูลค่าการลงทุนจริง (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	0.91	1.01	0.75	0.70	1.00	42.86

ที่มา : Guangxi Statistical Yearbook 2015

โครงการที่ปรึกษาส่งเสริมการลงทุนไทย-จีน ประจำปีงบประมาณ 2559

ในปี 2557 เขตปกครองตนเองกว่าซีจั่วมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมมาจากการเกษตรร้อยละ 15.4 ภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 46.7 และอุตสาหกรรมด้านการบริการร้อยละ 37.9 ดังตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2 มูลค่าผลิตภัณฑ์รวมของเขตปกครองตนเองกว่าซีจั่วปี 2557

รายการ	มูลค่า (พันล้านหยวน)	สัดส่วน ต่อมูลค่ารวม (%)
มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของมณฑล	1567.29	100
ภาคการเกษตร	241.34	15.4
ภาคอุตสาหกรรม	732.5	46.7
- อุตสาหกรรมการผลิต	606.53	38.7
- อุตสาหกรรมการก่อสร้าง	126.39	8.1
ภาคบริการ	593.45	37.9
- ธุรกิจคมนาคมขนส่ง จัดเก็บสินค้า และ ^{ไปรษณีย์}	73.63	4.7
- ธุรกิจค้าส่งและค้าปลีก	147.71	9.4
- ธุรกิจด้านที่พักอาศัยและจัดเลี้ยง	N/A	N/A
- ธุรกิจการเงิน	N/A	N/A
- ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	N/A	N/A
- อื่นๆ	N/A	N/A

ที่มา : Guangxi Statistical Yearbook 2015

มูลค่าหลักของภาคอุตสาหกรรมคือ อุตสาหกรรมการผลิตซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 82.76 ของมูลค่าในภาคอุตสาหกรรมทั้งหมด ส่วนอุตสาหกรรมก่อสร้างมีมูลค่าร้อยละ 17.24 ของมูลค่าในภาคอุตสาหกรรม สำหรับภาคบริการมูลค่าหลักมากจากธุรกิจค้าส่งและค้าปลีก ธุรกิจคมนาคมขนส่ง จัดเก็บสินค้าและไปรษณีย์ และธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ตามลำดับ โดยเมืองที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงสุด คือ หนานหนิงหลิวโจวกุยโจวหยี่หลินและไปเซ่อตามลำดับ ดังตารางที่ 1.3

โครงการที่ปรึกษาส่งเสริมการลงทุนไทย-จีน ประจำปีงบประมาณ 2559

ตารางที่ 1.3 มูลค่าผลิตภัณฑ์รวมภายในเมือง 5 อันดับสูงสุดของเขตปกครองตนเองกว่างซีจังปี 2557

เมือง	ผลิตภัณฑ์มวล รวมภายในเมือง (พันล้านหยวน)	อุตสาหกรรมภาค การเกษตร (พันล้านหยวน)	อุตสาหกรรมภาค การผลิต (พันล้านหยวน)	อุตสาหกรรมภาค บริการ (พันล้านหยวน)	Per Capita GRP (หยวน)
Nanning	314.83	35.47	125.15	154.21	45,735.00
Liuzhou	220.85	16.01	131.25	73.59	57,049.00
Guilin	182.63	32.06	86.51	64.06	37,288.00
Yulin	134.15	24.88	59.17	50.11	23,780.00
Wuzhou	106.20	11.71	64.61	29.88	35,819.00

ที่มา : Guangxi Statistical Yearbook 2015

2.2 ภาคการเกษตร

ในอาณานิคมพื้นที่อันกว้างใหญ่ของเขตการปกครองตนเองกว่างซีจังนั้น คิดเป็นพื้นที่ที่ออกเขากว่าร้อย ละ 56 และพื้นที่แอ่งกระหงกว่าร้อยละ 44 ซึ่งพื้นที่ทั้งหมดดังกล่าวแบ่งเป็นพื้นที่การทำปศุสัตว์ พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ป่าไม้และทุ่งหญ้า คิดเป็นประมาณ 630,500 ตารางกิโลเมตรซึ่งเป็นสัดส่วนร้อยละ 37.9 ของพื้นที่ทั้งหมด ในจำนวนพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่การเกษตร 61,800 ตารางกิโลเมตรโดยเป็นพื้นที่เพาะปลูกข้าวถึง 20,260 ตาราง กิโลเมตรพื้นที่ปลูกอ้อย 10,800 ตารางกิโลเมตรและเป็นพื้นที่ปลูกผักกราว 11,620 ตารางกิโลเมตร

ในปี 2557 เขตการปกครองตนเองกว่างซีมีมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรทั้งสิ้น 394.77 พันล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.13 จากปี 2556 โดยมูลค่าจากการเพาะปลูกมากที่สุด 199.4 พันล้านหยวน ตามมาด้วยการเลี้ยง สัตว์ 108.72 พันล้านหยวน และการประมง 41.31 พันล้านหยวนตามลำดับ ทั้งนี้ ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ของเขตการปกครองตนเองกว่างซีจัง ได้แก่ จำพวกธัญพืช เช่น ซีเรียล ข้าว รวมถึงอ้อยและผลไม้ ดังตารางที่ 1.4 และ ตารางที่ 1.5

โครงการที่ปรึกษาส่งเสริมการลงทุนไทย-จีน ประจำปีงบประมาณ 2559

ตารางที่ 1.4 มูลค่าผลผลิตทางการเกษตรของเขตภาคกลางของจีนปี 2557

รายการ	มูลค่าปี 2553 (พันล้าน หยวน)	มูลค่าปี 2554 (พันล้าน หยวน)	มูลค่าปี 2555 (พันล้าน หยวน)	มูลค่าปี 2556 (พันล้าน หยวน)	มูลค่าปี 2557 (พันล้าน หยวน)	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
มูลค่าผลผลิตทางการเกษตร	272.10	332.30	349.07	375.52	394.77	5.13
การเพาะปลูก	133.90	160.20	172.40	186.80	199.40	6.75
การป่าไม้	17.30	21.70	24.53	28.76	30.32	5.42
การเลี้ยงสัตว์	87.10	109.70	107.28	110.12	108.72	-1.27
การประมง	24.70	30.30	33.18	36.67	41.31	12.65
การให้บริการ	9.00	10.40	11.70	13.14	15.02	14.31

ที่มา : Guangxi Statistical Yearbook 2015

ตารางที่ 1.5 ผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของเขตภาคกลางของจีนปี 2557

รายการ	ปริมาณปี 2553 (หมื่นตัน)	ปริมาณปี 2554 (หมื่นตัน)	ปริมาณปี 2555 (หมื่นตัน)	ปริมาณปี 2556 (หมื่นตัน)	ปริมาณปี 2557 (หมื่นตัน)	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
เมล็ดพีช	1,412.32	1,429.93	1,484.90	1,521.80	1,534.41	0.83
ข้าว	1,121.25	1,084.10	1,141.00	1,156.20	1,166.12	0.86
ข้าวโพด	208.70	244.72	250.60	265.95	266.40	0.17
เมล็ดถั่ว	16.69	20.11	15.30	13.51	13.65	1.04
พืชจำพวกมัน (Tubers)	56.18	67.84	64.80	73.00	74.15	1.58
เมล็ดผักน้ำมัน	45.81	50.14	53.94	57.21	61.30	7.15
ถั่วถิง	43.50	47.46	51.09	54.10	57.57	6.41
เมล็ดอ่องุ่น	1.47	1.61	1.71	1.90	2.50	31.58
ชา	0.59	0.61	0.64	0.67	0.72	7.46
เส้นใย	1.08	1.08	0.95	0.58	0.98	68.97
อ้อย	7,119.62	7,269.96	7,829.71	8,104.26	7,952.57	-1.87
ใบยาสูบบ่ม (Flue-cured Tobacco)	2.03	2.20	2.70	3.11	2.74	-11.90
ชา	3.92	4.44	4.94	5.39	5.88	9.09
ผลไม้	1,094.41	1,222.98	1,325.39	1,433.42	1,560.60	8.87
พืชตระกูลส้ม (Citrus)	268.29	307.70	332.72	368.39	412.80	12.06

โครงการที่ปรึกษาส่งเสริมการลงทุนไทย-จีน ประจำปีงบประมาณ 2559

รายการ	ปีงบประมาณปี 2553	ปีงบประมาณปี 2554	ปีงบประมาณปี 2555	ปีงบประมาณปี 2556	ปีงบประมาณปี 2557	สัดส่วนการ เปลี่ยนแปลง (%)
	(หมื่นตัน)	(หมื่นตัน)	(หมื่นตัน)	(หมื่นตัน)	(หมื่นตัน)	
กล้าวย	207.95	229.08	256.60	275.21	300.33	9.13

ที่มา : Guangxi Statistical Yearbook 2015

ปัจจุบันเขตการปกครองตนเองกว่าซีจั่วมีพื้นที่ปลูก “แก้วมังกร” มากที่สุดในประเทศจีน โดยมีพื้นที่ปลูกแก้วมังกรเกือบ 1.6 แสนหมู่่จีน (ประมาณ 6.66 หมื่นไร่) ก้าวขึ้นเป็นพื้นที่ที่มีการปลูกแก้วมังกรมากที่สุดของประเทศจีน แขงหน้ามณฑลกว่างตุ้ง มณฑลกุ้ยโจว มณฑลยูนนาน และมณฑลฝูเจี้ยน เฉพานครหนานหนิงมีพื้นที่ปลูกมากกว่า 7 หมื่นหมู่่จีน (ประมาณ 2.9 หมื่นไร่) นอกจากนี้การปลูกแก้วมังกรในเมืองชินโจว เมืองfangzheng ก่างเมืองเปiyang ให้ เมืองไป่เช่อ เมืองฉงจั่ว และเมืองกุ้ยก่างของกว่างซีนับว่าประสบความสำเร็จและมีแนวโน้มการขยายพื้นที่ปลูกเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้แก้วมังกรเป็นหนึ่งในผลไม้ที่รู้จักกันว่าใช้ทำหนดให้เป็นชนิดผลไม้ที่ได้รับการสนับสนุนเป็นพิเศษในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ระยะ 5 ปี ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2559-2563) โดยตั้งเป้าหมายว่าในปี 2563 กว่างซีจะมีพื้นที่ปลูกแก้วมังกร 3 แสนหมู่่จีน (ประมาณ 1.25 แสนไร่) ได้ผลผลิตรวมมากกว่า 5 แสนตัน⁸

2.3 ภาคอุตสาหกรรม

ในปี 2557 เขตปกครองตนเองกว่างซีจั่วมีมูลค่าผลผลิตด้านอุตสาหกรรม (Gross Industrial Output Value) ทั้งสิ้น 2.17 ล้านล้านหยวน ซึ่งมีค่าสัดส่วนของประเภทอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมตั้งตารางที่ 1.6

ตารางที่ 1.6 สัดส่วนของประเภทอุตสาหกรรมของเขตปกครองตนเองกว่างซีจั่วต่อ GRP (%)

ประเภท	2552	2553	2554	2555	2556	2557
อุตสาหกรรมภาคการเกษตร	18.80	17.50	17.50	16.70	15.90	15.40
อุตสาหกรรมภาคการผลิต	43.60	47.10	48.40	47.90	46.60	46.70
- อุตสาหกรรมการผลิต	36.90	40.30	41.40	40.50	38.80	38.70
- อุตสาหกรรมการก่อสร้าง	6.70	6.80	7.00	7.40	7.80	8.10
อุตสาหกรรมภาคบริการ	37.60	35.40	34.10	35.40	37.60	37.90

ที่มา : Guangxi Statistical Yearbook 2015

⁸ กว่างซีไช่นานิวส์. กว่างซีฐานการผลิตแก้วมังกรที่ใหญ่ที่สุดของจีน. สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2559 จาก

โครงการที่ปรึกษาส่งเสริมการลงทุนไทย-จีน ประจำปีงบประมาณ 2559

อุตสาหกรรมหลักของเขตปกรองตนเองกว่าจะซีจั่ว ได้แก่ พลังงานไฟฟ้า รถยนต์ เครื่องจักรกล การผลิต โลหะ นำ้ตาลอหาร เป็นต้น อุตสาหกรรมที่ได้รับการสนับสนุนพิเศษได้แก่ อุตสาหกรรมอลูมิเนียมและเยื่อกระดาษ เป็นต้นเขตปกรองตนเองกว่าจะซีจั่วถือเป็นหนึ่งในมณฑลที่มี “นิคมอุตสาหกรรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับประเทศ” (State Level Science & Technology Industrial Park) มากที่สุดแห่งหนึ่งทางภาคตะวันตกของประเทศจีน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการผลักดันภาคอุตสาหกรรมของเขตปกรองตนเองกว่าจะซีจั่ว

ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเขตปกรองตนเองกว่าจะซีจั่ว ฉบับที่ 13 (ปี 2559– 2563) รัฐบาลกว่าจะซีได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาตัวมณฑลเป็นพื้นที่ที่มีเศรษฐกิจทางทะเลแข็งแกร่ง โดยมี 3 เมืองชายฝั่งทะเล และเป็นเมืองท่าอุตสาหกรรมที่สำคัญของมณฑล คือ เมืองเป่ย়ไฮ่ เมืองชินโจว และเมืองฟางเฉิงก่าง โดยอุตสาหกรรมทางทะเลที่สำคัญ ได้แก่ โลหะนอกกลุ่มเหล็ก (nonferrous metal) เหล็กกล้า ก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) โรงไฟฟ้าถ่านหิน และโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ กิจการต่อเรือและซ่อมแซมเรือ ท่าเรือโลจิสติกส์ และคลังสินค้า (รวมถึงคลังสินค้าหัตถ์บัน) และอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

ตารางที่ 1.7 ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของเขตปกรองตนเองกว่าจะซีจั่วในปี 2557

ผลิตภัณฑ์	หน่วย	2554	2555	2556	2557	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
ไฟฟ้า	(ร้อยล้าน kWh)	1,039.01	1,186.12	1,249.53	1,310.03	4.84
ผ้า	(หมื่นเมตร)	5,970.00	5,550.00	5,067.00	4,480.00	-11.58
ซีเมนต์	(หมื่นตัน)	8,746.48	6,986.88	11,202.83	10,744.58	-4.09
โลหะวัณฑ์	(หมื่นตัน)	1,766.40	2,149.54	2,791.68	3,263.68	16.91
เหล็ก	(หมื่นตัน)	1,212.11	1,341.65	2,223.65	2,085.62	-6.21
น้ำตาลราย	(หมื่นตัน)	742.28	861.47	1,010.89	1,077.16	6.56
เครื่องผลิตกระดาษ	(หมื่นเครื่อง)	276.52	336.37	413.90	338.67	-18.18
บุหรี่	(หมื่นกล่อง)	148.30	105.70	153.70	156.80	2.02
นาฬิกา	(หมื่นเรือน)	98.41	97.06	99.02	88.68	-10.44
ปุ๋ยเคมี	(หมื่นตัน)	95.67	124.41	105.71	111.49	5.47
รถยนต์	(หมื่นคัน)	142.35	167.33	186.91	209.23	11.94
ยาจีน	(หมื่นตัน)	18.92	23.20	32.43	29.35	-9.50

ที่มา : Guangxi Statistical Yearbook 2015

ปัจจุบันเขตภาครอง-ton เองกว่าซีจังได้เริ่มโครงการก่อสร้าง “ฐานการค้าและธุรกิจ”⁹ ในนิคมอุตสาหกรรมจีน – มาเลเซีย (ชินโจว) ซึ่งนับเป็นโครงการนำร่องความร่วมมือด้านกำลังการผลิต (Production capacity) บนยุทธศาสตร์One Belt One Road มีมูลค่าเงินลงทุน 690 ล้านหยวน มีเนื้อที่ 80 หมู่บ้าน (รา 33.3 ไร่) โดยประกอบด้วยพื้นที่ควบคุมตรวจสอบและกักกันโรคในผลิตภัณฑ์รังนกดิบ (รังนกชน) เขตทำลายสินค้าที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานศุนย์แพรรูปรังนกโกรดังสินค้าโกรงผลิตและสำรองน้ำบริสุทธิ์ อาคารสำนักงานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีความครบครัน นับเป็นฐานการแพรรูปรังนกแบบครบวงจรแห่งแรกของประเทศไทยที่มีพื้นที่ด้านการนำเข้าการตรวจสอบและกักกันโรค การแปรรูป การวิจัยและพัฒนา การจัดแสดงและจำหน่ายสินค้า การท่องเที่ยว และการซื้อขายรังนก โดยภายหลังโครงการก่อสร้างเสร็จจะมีการนำเข้ารังนกปีละ 120 ตัน

ผลิตภัณฑ์รังนกแห่งปีละ 115 ตัน มูลค่าการผลิตปีละ 6,000 ล้านหยวนสร้างรายได้ภาษีให้กับภาครัฐมากกว่า 85 ล้านหยวนและสร้างอาชีพได้ 7,000 ตำแหน่ง นอกจากนี้โครงการดังกล่าวจะมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมการแพรรูปอาหารในนิคมอุตสาหกรรมจีน – มาเลเซีย (ชินโจว) ตลอดจนผลักดันความร่วมมือเชิงลึกในอุตสาหกรรมรังนกและอุตสาหกรรมที่เป็นจุดแข็งของจีนกับมาเลเซียรวมถึงประเทศไทยเชิงอาชีวศึกษา

2.4 ภาคบริการ

2.4.1 ธุรกิจการท่องเที่ยว

เขตภาครอง-ton เองกว่าซีจังมีสถานที่ท่องเที่ยวมากมายหลายแห่ง อาทิ สวนป่าไม้แห่งชาติสีอ้วน ต้าชาน อ่าวสารเหนียวที่มีปลาโลมา 5 สี เป็นต้น ทั้งนี้ ในช่วงแผนพัฒนา 5 ปี ฉบับที่ 12 (2554 – 2558) กว่าซีจะเร่งบุกเบิกแหล่งท่องเที่ยวด้านใหม่ๆ เช่น การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย การพักผ่อนสำหรับช่วงวันหยุดยาว การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสันนาการ รวมถึงการพักผ่อนที่เน้นบรรยากาศธรรมชาติและท้องทะเล โดยเน้นกระจายจุดเด่นและเอกลักษณ์เฉพาะของแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติต่างๆ โดยยึดรูปแบบ “1 สถาปัตยกรรม 3 แหล่ง” โดย 1 สถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมจีนที่ตั้งตระหง่านอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ ล้อมรอบไปด้วยภูเขาและแม่น้ำ 3 แหล่ง หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติเดิมๆ เช่น แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำแม่กลอง แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติใหม่ๆ เช่น แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำเจ้าพระยา แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีมนต์เสน่ห์ เช่น แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำเจ้าพระยา แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีมนต์เสน่ห์ เช่น แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำเจ้าพระยา

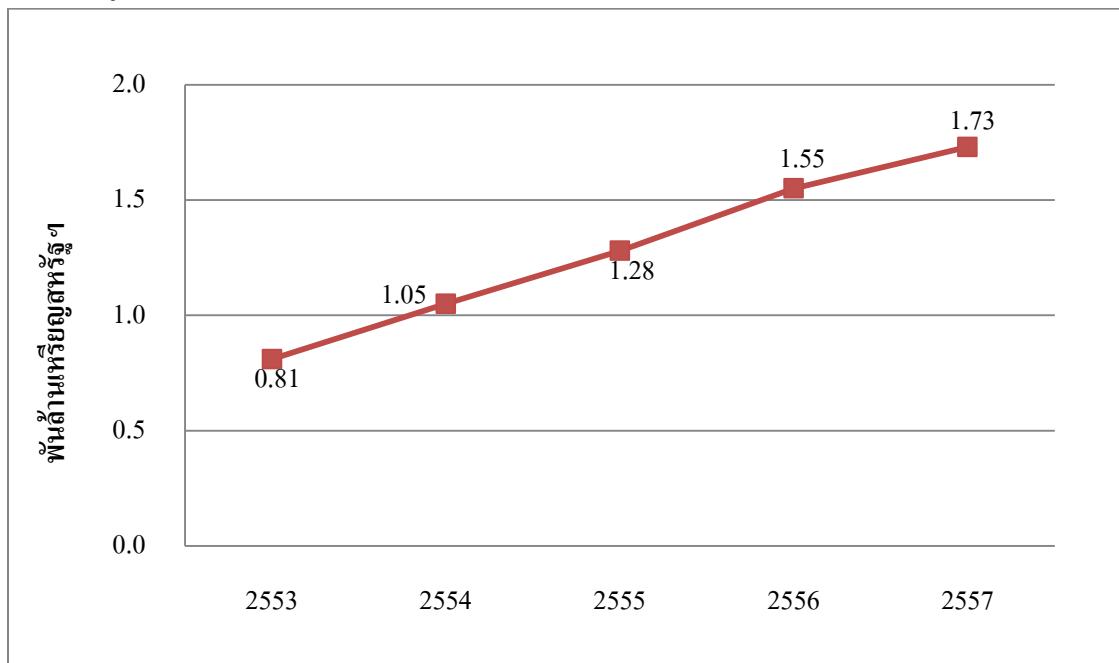
โดยในปี 2557 มีรายได้จากการท่องเที่ยวต่างชาติ 1,728 ล้านหยวนเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 11.48 ทั้งนี้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มาเยือนเขตภาครอง-ton เองกว่าซีจังมีทั้งสิ้น 4.21 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 7.40 ในจำนวนนี้เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 2.22 ล้านคน มาจากเวียดนาม มาเลเซีย และสิงคโปร์ มากที่สุดตามลำดับ และเป็นนักท่องเที่ยวชาวอ่องกง มาเก๊า และไต้หวัน 1.99 ล้านคน ดังรูปที่ 1.2 และตารางที่ 1.8

⁹ศูนย์ข้อมูลธุรกิจไทยในจีน(2559). เมืองชินโจวดูย์โปรดักต์นิคมวังนก'ครอบครัวที่แรกในจีน. สืบค้นเมื่อ 30สิงหาคม 2559

จากhttp://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/china-economic-business/result.php?SECTION_ID=462&ID=16862

โครงการที่ปรึกษาส่งเสริมการลงทุนไทย-จีน ประจำปีงบประมาณ 2559

รูปที่ 1.2 รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติของเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงในแต่ละปี

ที่มา : Guangxi Statistical Yearbook 2015

ตารางที่ 1.8 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในแต่ละปี

รายการ	2553	2554	2555	2556	2557	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
จำนวนนักท่องเที่ยว (หมื่นคน)	250.20	302.80	350.03	391.54	421.18	7.57
ชาวต่างชาติ	141.40	171.50	192.70	212.31	221.68	4.41
ญี่ปุ่น	8.50	6.60	5.90	3.10	3.86	24.52
สิงคโปร์	5.40	8.50	10.10	12.98	13.14	1.23
ไทย	3.10	5.20	8.20	10.67	8.66	-18.84
เวียดนาม	29.20	37.90	48.70	45.08	42.75	-5.17
อินโดนีเซีย	6.80	7.70	9.70	13.41	11.77	-12.23
มาเลเซีย	19.00	24.30	24.20	28.14	27.97	-0.60
สหรัฐอเมริกา	10.20	11.30	11.10	10.98	11.97	9.02
แคนาดา	3.80	5.00	7.20	7.13	6.34	-11.08
อังกฤษ	5.40	5.70	4.90	5.25	5.69	8.38

โครงการที่ปรึกษาส่งเสริมการลงทุนไทย-จีน ประจำปีงบประมาณ 2559

รายการ	2553	2554	2555	2556	2557	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
ฝรั่งเศส	8.60	9.10	7.90	7.76	6.73	-13.27
เยอรมัน	5.20	5.60	5.50	5.60	5.01	-10.54
อิตาลี	1.70	1.90	2.00	2.01	2.35	16.92
ออสเตรเลีย	4.50	4.60	4.60	4.29	4.68	9.09
ฮ่องกง มาเก๊า ไต้หวัน	108.80	131.30	157.60	179.23	199.51	11.32

ที่มา : Guangxi Statistical Yearbook 2015

2.4.2 ธุรกิจประกันภัย

ในปี 2557 ธุรกิจประกันภัยในเขตปกครองตนเองกว่าซีจังมีรายได้จากการเบี้ยประกัน 31,323.31 ล้านหยวน โดยเป็นรายได้จากการเบี้ยประกันทรัพย์สิน 14,067.03 ล้านหยวน และเป็นรายได้จากการเบี้ยประกันชีวิต 17,256.28 ล้านหยวน สำหรับค่าสินไหมที่บริษัทประกันภัยต้องชดใช้มีมูลค่ารวม 10,907.86 ล้านหยวน โดยเป็นค่าสินไหมสำหรับประกันภัยประเภททรัพย์สิน 7,107.38 ล้านหยวน และเป็นค่าสินไหมสำหรับประกันภัยประเภทชีวิต 3,800.48 ล้านหยวน ดังตารางที่ 1.9

ตารางที่ 1.9 รายได้จากการเบี้ยประกันและค่าสินไหมที่บริษัทประกันภัยต้องชดใช้ในปี 2557

รายการ	ประกันทรัพย์สิน (ล้านหยวน)	ประกันชีวิต (ล้านหยวน)	รวม (ล้านหยวน)
รายได้จากการเบี้ยประกัน	14,067.03	17,256.28	31,323.31
ค่าสินไหมที่ชดใช้	7,107.38	3,800.48	10,907.86

ที่มา : Guangxi Statistical Yearbook 2015

2.5 การลงทุนจากต่างประเทศ

จากข้อมูลการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติพบว่า ในปี 2557 มีโครงการที่เป็นการลงทุนจากต่างประเทศทั้งสิ้น 138 โครงการ มีมูลค่าของการทำสัญญาทั้งสิ้น 1.92 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ลดลงจากปี 2556 ที่มีมูลค่า 2.61 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยมีการลงทุนจริงเป็นมูลค่า 1 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 42.86 ดังตารางที่ 1.10

ตารางที่ 1.10 การลงทุนโดยตรงจากต่างชาติของเขตปกครองตนเองกว่างซีจิ้ง

รายการ	2553	2554	2555	2556	2557	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
มูลค่าของสัญญา (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	2.10	1.03	0.91	2.16	1.92	-11.11
มูลค่าการลงทุนจริง (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	0.91	1.01	0.75	0.70	1.00	42.86

ที่มา : Guangxi Statistical Yearbook 2015

นักลงทุนจากต่างประเทศที่ลงทุนในเขตปกครองตนเองกว่างซีจิ้งส่วนใหญ่มาจากประเทศอ่องกง ญี่ปุ่น และประเทศสิงคโปร์ ตามลำดับ และเป็นการลงทุนในรูปของอุตสาหกรรมการแปรรูปพลังงานไฟฟ้า ก้าชธรรมชาติ และเหมืองแร่ ทั้งนี้การที่กว่างซีเป็นมูลค่าคัญของความร่วมมือทางเศรษฐกิจรอบอ่าวเบย়েปู (Pan Beibu Gulf Economic Cooperation: PBG) นั้น จะทำให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของในกว่างซีมีจำนวนมากขึ้น เรื่อยๆ โดยรัฐบาลกลางได้กำหนดดยุทธศาสตร์ให้เขตเศรษฐกิจอ่าวเบย়েปูเป็นทั้ง “ฐานบุกเบิกการพัฒนาพื้นที่ภาคตะวันตก” และ “เขตความร่วมมือทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค” ของประเทศไทย

รัฐบาลเขตปกครองตนเองกว่างซีจิ้งได้กำหนดแนวทางการทำงานเพื่อส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ ไว้ดังนี้

(1) การดึงดูด “เม็ดเงินลงทุน + เทคโนโลยี + ทรัพยากรบุคคล” จากต่างประเทศ เพื่อยกระดับ อุตสาหกรรมการผลิตที่ทันสมัยของกว่างซีสู่มาตรฐานสากล โดยเฉพาะความร่วมมือเชิงลึกในสาขาที่เป็นจุดแข็ง ของกว่างซี อาทิ อิเล็กทรอนิกส์และสารสนเทศ ยานยนต์และชิ้นส่วนอะไหล่ ปิโตรเลียมและปิโตรเคมี การผลิต อุปกรณ์เครื่องจักรกล และการแปรรูปอาหาร

(2) การดึงดูดให้ World's Top 500 Enterprises และบริษัทชั้นนำชาติเข้ามาลงทุนในกว่างซี โดยเฉพาะ การเป็นพื้นที่รองรับการเคลื่อนย้ายการค้าและปรับเปลี่ยนรูปแบบการลงทุนโครงการเมกะโปรเจกต์จากต่างประเทศ

(3) การพัฒนาเขตนิคมแบบเปิดสู่ภายนอก (Opening-up) ที่มีศักยภาพดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ โดยเฉพาะการพัฒนาให้เขตพัฒนาเศรษฐกิจระดับชาติ (Economic & Technological Development Area) เขตนิคมไฮเทค (New & High-Tech Industrial Development Zone) และเขตที่ศูนย์การกำกับดูแลเป็นพิเศษ เป็นทัพหน้าของระบบเศรษฐกิจที่เน้นการส่งออก (Export-Oriented Economy) เพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ

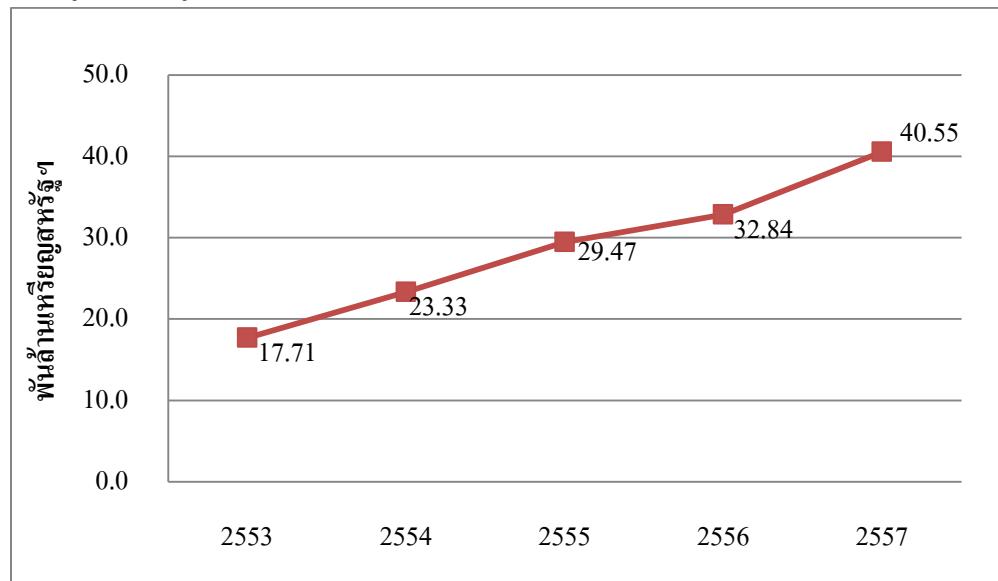
สำหรับแผนพัฒนาพื้นที่ทางทะเลของนิคมอุตสาหกรรมจีน – มาเลเซีย (ชินโจว) ปัจจุบันได้ผ่านการอนุมัติของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ซึ่งแผนพัฒนานี้สามารถเสริมศักยภาพและดึงดูดการลงทุนเข้าสู่นิคมอุตสาหกรรม แผนพัฒนาพื้นที่ทางทะเลดังกล่าวครอบคลุมพื้นที่น่านน้ำ เส้นแนวชายฝั่ง และพื้นที่หลังแนวชายฝั่งจำนวนหนึ่ง มีพื้นที่พัฒนาบนบก 26.50 ตารางกิโลเมตร และพื้นที่ในทะเล 7.40 ตารางกิโลเมตร เส้นแนวชายฝั่งยาว 45.57 ตารางกิโลเมตร

อุตสาหกรรมจีน – มาเลเซีย (ชินโจว) เป็นนิคมอุตสาหกรรมความร่วมมือแห่งแรกของทั้งสองประเทศ และเป็นนิคมอุตสาหกรรมความร่วมมือระหว่างจีนกับต่างประเทศแห่งที่ 3 ตามหลังเขตนิคมอุตสาหกรรมจีน – สิงคโปร์ (ชูโจว) และโครงการเมืองนิเวศน์จีน – สิงคโปร์ (เทียนจิน) ซึ่งโครงการระยะแรกของเขตนิคมฯ มีพื้นที่ 15 ตารางกิโลเมตร และจะขยายพื้นที่เพิ่มขึ้นเป็น 55 ตารางกิโลเมตรในระยะต่อไป ทั้งนี้รัฐบาลจีนได้ให้การส่งเสริมเขตนิคมอุตสาหกรรมดังกล่าวอย่างเต็มที่ โดยได้รับอนุมัติให้มีสิทธิประโยชน์เชิงนโยบายเท่าเขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีระดับชาติ¹⁰

2.6 การค้าระหว่างประเทศ

ในปี 2557 มูลค่าการนำเข้า-ส่งออก ของเขตปกครองตนเองกว่างซีจังเท่ากับ 40.55 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากปี 2556 ร้อยละ 23.48 โดยมูลค่าการส่งออกเท่ากับ 24.33 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 30.18 มูลค่าการนำเข้าเท่ากับ 16.22 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.71 จากปีก่อน

รูปที่ 1.3 มูลค่าการนำเข้าและส่งออกของเขตปกครองตนเองกว่างซีจังในแต่ละปี

¹⁰ศูนย์ข้อมูลธุรกิจไทยในจีน(2559). รัฐบาลกลางยก “เขตนิคมอุตสาหกรรมจีน-มาเลย์เมืองชินโจว” ขึ้นเป็นโครงการความร่วมมือระหว่างรัฐบาล 2 ประเทศแล้ว. สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2559 จาก

โครงการที่ปรึกษาส่งเสริมการลงทุนไทย-จีน ประจำปีงบประมาณ 2559

การค้าต่างประเทศของเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในหลายปีที่ผ่านมา โดยตลาดส่งออกที่สำคัญ คือ เวียดนาม ฮ่องกง สหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย ตามลำดับ ทั้งนี้ผลิตภัณฑ์ส่งออกส่วนใหญ่ ได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในครัวเรือน เครื่องนุ่งห่ม เหล็กม้วน สินค้าเทคโนโลยี และผลิตภัณฑ์เส้นใย ตามลำดับ

ตารางที่ 1.11 มูลค่าสินค้าส่งออกที่สำคัญของเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง

รายการ	2553	2554	2555	2556	2557	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
มูลค่าการส่งออก (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	9.61	12.46	15.47	18.69	24.33	30.18
เครื่องใช้ไฟฟ้า	3.58	4.92	5.82	7.41	10.74	44.94
เครื่องนุ่งห่ม	1.3	1.8	3.63	4.82	3.33	-30.91
เหล็กม้วน	0.26	0.28	0.59	0.12	0.21	75.00
สินค้าเทคโนโลยี	0.44	1.12	1.6	1.94	2.88	48.45

ที่มา : Guangxi Statistical Yearbook 2015

ทางด้านการนำเข้าสินค้านั้น ประเทศไทยเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงมีการนำเข้าสินค้าในปริมาณมาก ที่สุด ได้แก่ ออสเตรเลีย ไต้หวัน เวียดนาม สหรัฐอเมริกา และแคนาดา ตามลำดับ โดยมีผลิตภัณฑ์นำเข้าหลัก คือ ถั่วเหลือง แร่เหล็ก ถ่านหิน เครื่องใช้ไฟฟ้า และแร่แมงกานีส ตามลำดับ

ตารางที่ 1.12 มูลค่าสินค้านำเข้าที่สำคัญของเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง

รายการ	2553	2554	2555	2556	2557	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
มูลค่าการนำเข้า (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	8.09	10.87	14.00	14.14	16.22	14.71
ถั่วเหลือง	1.35	1.90	2.91	2.49	2.86	14.86
แร่เหล็ก	1.71	1.57	1.70	1.35	1.29	-4.44
เครื่องใช้ไฟฟ้า	0.99	1.64	2.17	1.98	3.24	63.64
แร่แมงกานีส	0.52	0.53	0.45	0.50	0.38	-24.00
ถ่านหิน	1.08	1.35	1.53	1.43	0.90	-37.06

ที่มา : Guangxi Statistical Yearbook 2015

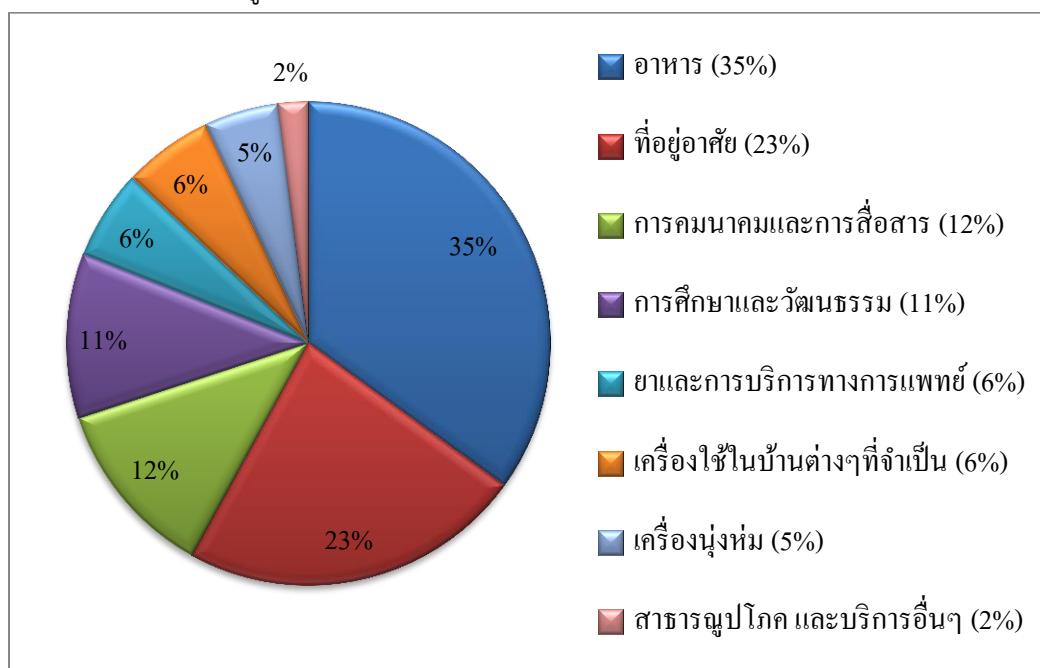
โครงการที่ปรึกษาส่งเสริมการลงทุนไทย-จีน ประจำปีงบประมาณ 2559

ทั้งนี้เขตปกครองตนเองกว่าซีจั่วเป็น 1 ใน 20 จุดทดลองการใช้เงินหยวนในการทำการค้าระหว่างประเทศของจีน โดยในปี 2553 เขตปกครองตนเองกว่าซีจั่วมียอดการใช้เงินหยวนในการทำการค้าระหว่างประเทศสูงเป็นอันดับ 1 ของมณฑลชายแดนของจีน และมียอดการใช้เงินหยวนในภาคการส่งออกสูงเป็นอันดับ 1 ของประเทศจีน นอกจากนี้เขตปกครองตนเองกว่าซีจั่วยังได้รับการประกาศให้เป็นพื้นที่ “โครงการนำร่องการลงทุนในต่างประเทศโดยใช้สกุลเงินหยวนโดยตรง” เพื่อสนับสนุน “การชำระเงินด้วยสกุลเงินหยวนในการทำการค้าระหว่างประเทศ” ซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้วิสาหกิจในประเทศไทยออกไปลงทุนยังต่างประเทศ และช่วยผลักดันสกุลเงินหยวนเป็นสกุลเงินสำคัญในเวทีการค้าการลงทุนของโลก

2.7 ตลาดผู้บริโภค

ปี 2557 ประชากรในเขตเมืองของเขตปกครองตนเองกว่าซีจั่วมีรายได้สุทธิส่วนบุคคลเป็น 24,669 หยวนต่อปี ในขณะที่ค่าครองชีพของประชากรต่อหัวของประชากรในเขตเมืองในปี 2557 อยู่ที่ 15,045.72 หยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.98 จากปี 2556 ซึ่งอยู่ที่ 14,470.08 หยวน โดยมีการใช้จ่ายในสินค้าประเภทอาหารมากที่สุด 5,292.83 หยวน ตามมาด้วยค่าใช้จ่ายทางด้านที่อยู่อาศัย 3,390.09 หยวน และค่าใช้จ่ายทางด้านการคุณภาพ และการสื่อสาร 1,845.83 หยวน ตามลำดับดังรูปที่ 1.4

รูปที่ 1.4 โครงสร้างการใช้จ่ายของประชากรในเมือง

ที่มา : Guangxi Statistical Yearbook 2015

ทางด้านค่าครองชีพของประชากรเขตชนบทต่อหัวในปี 2557 อยู่ที่ 6,675.07 หยวน โดยมีการใช้จ่ายในสินค้าประเภทอาหารมากที่สุด เช่นเดียวกับประชากรในเขตเมืองอยู่ที่ 2,462.88 หยวน ตามมาด้วยค่าใช้จ่ายในด้านที่อยู่อาศัย 1,550.76 หยวน และค่าใช้จ่ายด้านการคุณภาพ และการสื่อสาร 709.75 หยวน ตามลำดับ